

TOMĀŠIČKĀR

ČÍSLO 118

Školský spravodaj Gymnázia Laca Novomeského v Bratislave

Časopis ocenený 3. miestom v celoslovenskej súťaži Štúrovo pero 1997 a cenou televízie Markíza 3. júna 2003

863
Arrival of
Sts. Cyril
and Methodius
in Great Moravia
príchod
sv. Cyrila a Metoda
na Veľkú Moravu

Cyril-Constantine
Cyril-Konštantín

827 – 869

founder of Slavic writing,
philosopher
zakladateľ slovenského
písmnictva, filozof

Eugen Suchoň

1908 – 1993

composer,
music professor,
Methodist author of the modern
Slovak opera

813 – 885 hudobný skladateľ,
church dignitary, professor of music,
philosopher, author of the modern
Slovak opera

Ľudovít Štúr

1815 – 1856

politician, linguist,
philosopher, writer
politik, jazykovedec,
filozof, spisovateľ

Jozef Murgaš

1864 – 1929

scientist, inventor,
botanist, painter
vedec, vynálezca,
botanik, maliar

Ladislav Novomeský

1904 – 1976

poet, politician, journalist
básnik, politik, novinár

Výstava Osobnosti Slovenska vo vestibule našej školy priniesla množstvo podnetov a diskusií na hodiny dejepisu, slovenského jazyka, fyziky a chémie. Velikáni našich dejín v životnej veľkosti boli 2 mesiace súčasťou školy. Výstavu sme uskutočnili v spolupráci s Ministerstvom zahraničných vecí.

Ahojte, Tomášičkári, rada by som vás privítala v novom školskom roku. Tento rok je môj posledný, a tak dúfam, že si spolu ešte užijeme čo najviac zaujímavých dní a akcií, ktoré sa my študentská rada na čele s pani zástupkyňou snažíme počas roka organizovať a spríjemňovať nám všetkým spoločné chvíle strávené v škole.

Do nového školského roka by som vám chcela popriať veľa šťastia a dobrých známok, ale samozrejme aj zdravia, ktoré je pre nás všetkých najdôležitejšie.

Sophia Petrovská

predsedníčka študentskej rady

NAŠA ZEM

Ahojte, moji milí, moje meno je Zem, teraz kúštik svojho života porozprávať vám chcem.

Kedysi ma obývali tvory zvláštne, dnes nad tým, že existovali, iba každý žasne. Šokujú ma ľudia malí i veľkí, nemám rada ani ich telky.

Ťahajú zo mňa ropu, čo im sily stačia, no vyčistiť po sebe špinu sa neuráčia.

Ani netušíte, koľko múk narobí mi obyčajný výfuk. Výfuk to je vec svinská, pochopíte, keď ho ucítite zblízka.

Ľudia sú sebeckí, nerobia, čo majú, kvôli veľkým peniazom aj stromy vytnúť dajú. Smrťiace výpravy ľudstvo na stromy vedie, no netuší, koľkým zvieratám svoje domovy berie.

V mojich vodách začínajú sa hromadiť ostrovy smetí, ale na to, že je všetko v poriadku, stále veľa ľudí naletí.

Dennodenne zahynú ľudskou rukou tisíce zvierat, no nevyzerá, že by malo niekomu po nich srdce zviať.

Ľudia urobia pre peniaze všetko, nerobí im problém zabiť malé medvediatko.

Nakoniec mám na vás prosbu veľkú: naučte sa, do akého koša hádzať noviny i baterku.

Na to, aby sme žili v krajšom svete, musíme vedieť nájsť radosť v každom kvete a nechať ho žiť, až kým neumrie.

Katka Németh a Adriánka Ollé

Nebojme sa slovenčiny

Naše, v poradí už tretie, jazykové okienko do spisovnej slovenčiny by som chcela venovať najmä všetkým tým, ktorí majú o spisovnú slovenčinu úprimný záujem.

Myslím, že práve vy dobre pochopíte môj zármutoč nad tým, ako bezbolestne a beztrastne sa s tou našou slovenčinou narába. Už to nie sú len bilbordy, na ktorých sa objavujú chybné tvary, ale aj oficiálne médiá. Dnes som si posvietila na časopisy, v ktorých sa pomerne často vyskytuje to, čo tvorí látku nášho jazykového okienka.

Koľko chýb sa tu dá nájsť?

Vplyvy angličtiny či iných jazykov, z ktorých sa prekladá bez akejkoľvek kontroly jazykového redaktora, hlavanehlava. Malé aj veľké písmená, dĺžne, tvrdé y alebo mäkké i – často je to jedno. Azda podľa hesla - veď si rozumieme, tak čo!

Ale takto to nie je správne a nie je jedno, ako narábame s naším rodným jazykom! Ak jestvujú nejaké pravidlá, treba ich rešpektovať, nemyslíte?

Na jeden z ďalších problémov som naďabila nedávno. Načúvam a nestačím sa čudovať. Vy gymnazisti iste viete odrapotať, že poznáme tri slovesné tvary, ale - ani si to neuvedomujete - vy používate len dva. A nepripadá vám to nijako zarážajúce. „Veď čo je na nasledujúcich vetách chybné?“ opýtali by ste sa.

Keby sa prihlásiš, dostaneš šancu.

Keby sa zamyslí, určite to vyrieši.

Keby si zarobím, môžem si to kúpiť.

Ale ochudobňujete náš jazyk, sami seba aj všetkých nás o podmienovací spôsob. Je to váš študentský a žiacky slang, ale dostáva sa pomaly a nebadane aj do oficiálnych textov a nikoho to netrápi. Azda s výnimkou zúfalých (no v tomto prípade bezmocných) slovenčinárov. Slovenčinármí tentokrát myslím nielen učiteľov, ale aj tých „posledných mohykánov“, ktorí sa o podobu spisovnej slovenčiny ešte ako-tak zaujímajú. Často nadobúdám dojem, že sme vám – modernistom na smiech. Ako lipneme na banalitách, veď život aj svet sú dnes už inde, tak načo toľko slov...

Prepáčte mi tú skepsu. Tak len pre poriadok – uvádzam správne tvary predchádzajúcich viet:

Keby sa prihlásiš, dostaneš šancu. →

Keby si sa prihlásil/-a, dostaneš šancu.

Keby sa zamyslí, určite to vyrieši. →

Keby sa zamyslel/-a, určite to vyrieši.

Keby si zarobím, môžem si to kúpiť. →

Keby som si zarobil/-a, kúpim si to.

Keby ste chceli, mohli by ste v budúcnosti sami prichádzať s otázkami, nejasnosťami alebo podnetmi, ktoré pri používaní slovenčiny máte. A mohli by sme na ne spoločne hľadať správne odpovede.

Mgr. D. Mjartanova

Zdravé raňajky

Každý Tomášičkár sa poteší, keď počuje, že sa znova organizujú zdravé raňajky. Je to totiž akcia, na ktorej sa stretnú hladní spolužiaci a raňajkami si spríjemnia začiatok dňa, takže na prvú či druhú hodinu odchádzame všetci hneď s lepšou náladou. Máme priestor porozprávať sa mimo triedy a ešte k tomu s chutným jedlom! Inak tomu nebolo ani keď sme začali organizovať tradičné zdravé raňajky v máji, ktoré nám pochválili aj pani inšpektorky, ktoré v tom čase boli na Tomášičke.

Témou týchto zdravých raňajok boli opäť nátierky, ktoré sú medzi študentmi obľúbené, keďže sa sami môžu zapojiť so svojimi výtvormi. Žiaci mohli podľa vlastných originálnych receptov pripraviť nátierky a pohostiť svojich spolužiakov a profesorov v príjemnej atmosfére. Našli sa avokádové, rybacie, mrkvové, vajíčkové a rôzne iné pochúťky, ktoré sú tradičným rodinným receptom alebo novým výmyslom z potravín, ktoré sa našli doma.

Okrem nátierok sme si mohli dopriať aj prílohu v podobe zeleniny či orieškov. Vďaka Veronike V. sme mali navyše kvalitné pečivo z Moods Bakery, ktorú môžete poznať z Rybného námestia.

Táto akcia je určite jedna z tých, na ktoré môžeme byť právom hrdí. Každými zdravými raňajkami zbierame skúsenosti spojené s ich organizáciou, ako napríklad komunikácia s pekárňami, obchodmi a podobne, a už teraz sa tešíme na ďalšie podobné akcie, ktoré prinesie tento školský rok!

Tamara Kaňuchová

Legenda zo Žiliny

PRETO Ryba Žilina

Workshop interaktívnych robotov v Brne

Dostali sme možnosť zúčastniť sa programovacieho workshopu v Brne v spoločnosti Moravia. V tomto článku vám prinášame rôzne zaujímavosti spolu s našimi pocitmi a postrehmi.

Hneď ako náš vláčik dorazil na hlavnú stanicu v Brne, vrhli sme sa na po-

čítanie korún na

lístky do MHD, ktoré

nemalo konca kraja. Neskôr sme nastúpili do pojazdnej sauny a vybrali sa na samotné miesto činu. Cesta prebehla hladko a hneď pri vchode nás vítala pani profesorka kamarátka Meggy Snidová. Posadali sme si okolo stola v miestnosti s rôznymi vymoženosťami. Nachádzali sa tu roboty, počítače, 3D tlačiareň a veľa, veľa kalkulačiek. Pán, ktorý nás mal na starosti, nám predstavil jednotlivé kúsky. Našli sa tu včielky a autíčka, ktoré slúžia ako učebné pomôcky pre tých

najmenších, malinké roboty, ktoré dokážu jazdiť po

nakreslených

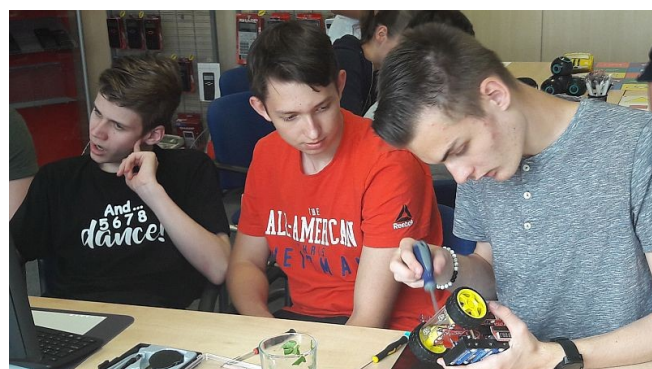
cestičkách na pa-

pieri, ako aj rozpoznávať farby, robot v tvare guľičky, roboty, ktoré sa napájali priamo do počítača,... Niektoré z nich boli skôr hračky a niektoré zasa zložité veci,

ktorým neporozumeli všetci. Po chvíli si každý z nás našiel nejakú aktivitu a začali sme sa vzdelávať. Veľmajster Šteso ihneď naštartoval Scratch, Ondro programoval robotickú guľičku, Roman si vybavil výtláčok z 3D tlačiarne... každý z nás si z workshopu niečo odniesol—či už zážitok, vedomosti alebo kalkulačku. Ani sme sa nenazdali a už bol čas na obed. Na ten sme sa tešili asi najviac, veľmi nám chutilo. Po občerstvení sme sa ešte na chvíľu vrátili ku svojim činnostiam a onedlho na to sme sa s touto úžasnou akciou museli rozlúčiť.

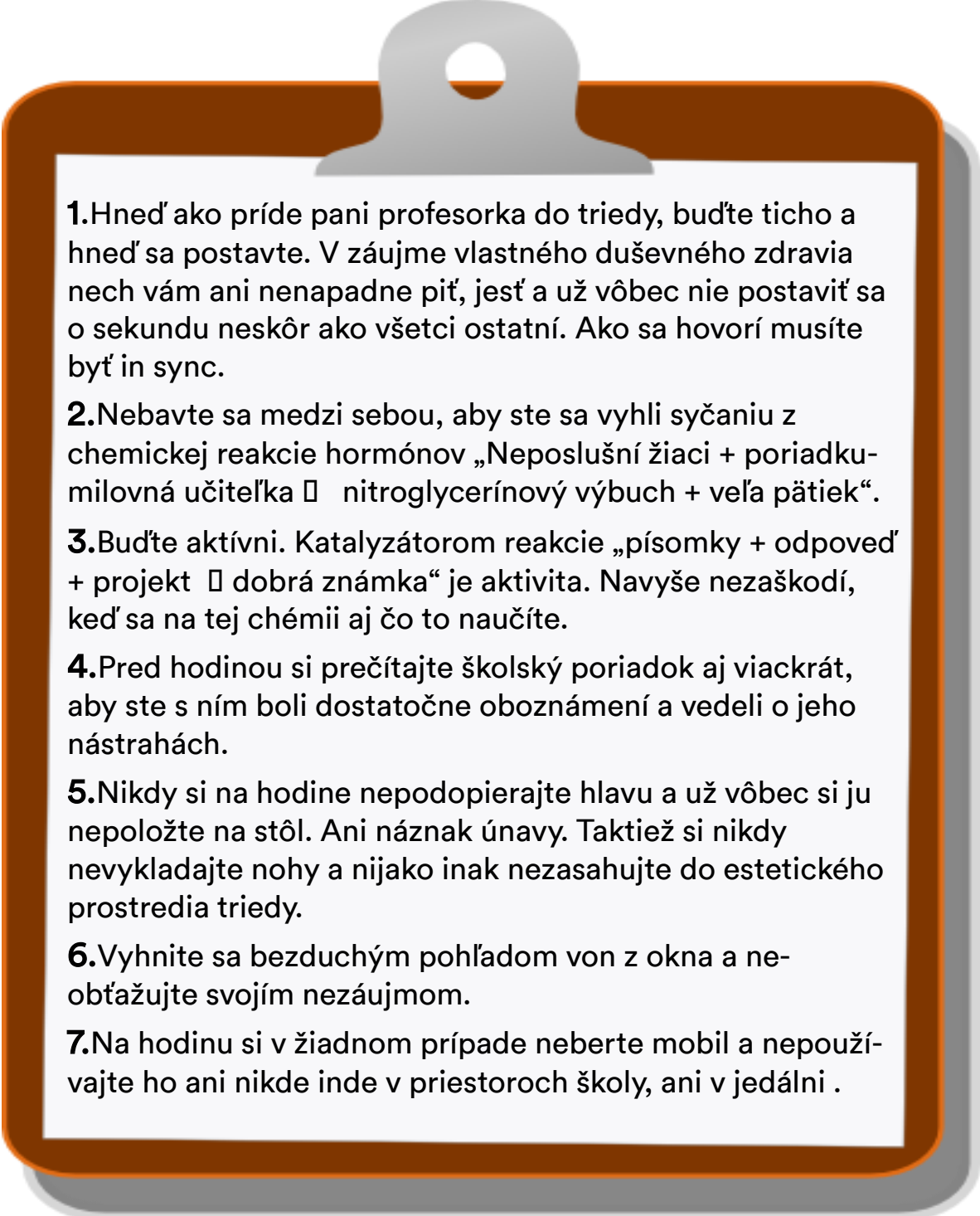
Workshop sa nám veľmi páčil a dúfame, že sa niečo podobné podarí jedného dňa zorganizovať aj u nás na škole.

Filip a Mišo

Ako prežiť hodinu chémie

Desíte sa predstavou učiteľky chémie v bielom plášti s kyselinami v ruke? Nevadí, tu je riešenie. Päť hlavných pravidiel ako to prežiť bez ujmy na fyzickom alebo duševnom zdraví, a ako zistiť, že ani chémia nie je tak desivá.

-
- 1.** Hneď ako príde pani profesorka do triedy, buďte ticho a hneď sa postavte. V záujme vlastného duševného zdravia nech vám ani nenapadne piť, jesť a už vôbec nie postaviť sa o sekundu neskôr ako všetci ostatní. Ako sa hovorí musíte byť in sync.
 - 2.** Nebavte sa medzi sebou, aby ste sa vyhli syčaniu z chemickej reakcie hormónov „Neposlušní žiaci + poriadku-milovná učiteľka $\rightarrow$ nitroglycerínový výbuch + veľa pätiiek“.
 - 3.** Budte aktívni. Katalyzátorom reakcie „písomky + odpoveď + projekt $\rightarrow$ dobrá známka“ je aktivita. Navyše nezaškodí, keď sa na tej chémii aj čo to naučíte.
 - 4.** Pred hodinou si prečítajte školský poriadok aj viackrát, aby ste s ním boli dostatočne oboznámení a vedeli o jeho nástrahách.
 - 5.** Nikdy si na hodine nepodopierajte hlavu a už vôbec si ju nepoložte na stôl. Ani náznak únavy. Taktiež si nikdy nevykladajte nohy a nijako inak nezasahujte do estetického prostredia triedy.
 - 6.** Vyhnite sa bezduchým pohľadom von z okna a neobťažujte svojím nezáujmom.
 - 7.** Na hodinu si v žiadnom prípade neberte mobil a nepoužívajte ho ani nikde inde v priestoroch školy, ani v jedálni.

Toto je sedem základných pravidiel ako prežiť na tejto hodine, ktoré sa však môžu vyvíjať. Základné je pochopiť, že ani učiteľka, ani predmet nie sú vašim nepriateľom, a aj keď sa niečo niekedy môže zdať až nemožné, je potrebné si veriť, do triedy vždy vchádzať s pokorou. Som si istá, že aj predmet, aj učiteľku si časom obľúbite tak ako ja.

Tamara Schmidtová

„To nemyslíte vážne...?!“

Krásny dníček milí čitatelia,

Myslíte si, že ste postrachom školy a, že horšie to už nebude? Skúste uhádnuť čo vo vašom veku vyviedli učitelia! Je to jednoduché, meno učiteľa priradíte k skutku a potom si svoje odpovede overte na spodku strany, ale žiadne podvádzanie!

1.p.p. Olléová

a

Mala v žiackej knižke napísané, že ukradla mrkvu zo školského pozemku a skoro ju kvôli tomu vyhodili.

2.p.p. Čederlová

b

V škole bola niečo ako dokonalou „opisovačkou“

3.p.p. Lichtmanová

c

Na výlete po hrádzi chcela otestovať teplotu vody v umelom ramene Dunaja a celá doň spadla. Vyhrabala sa von až na 3. Pokus a pred mamou sa potom musela skrývať lebo bola celá mokrá

4.p.p. Horeháiová

d

Utekla z hodiny ruského jazyka

5.p.p. Gaalová

e

Vešala sa na pouličné osvetlenie dolu hlavou ako netopier

6.p.p. Letková

f

V škole bola kráľovná ťahákov, dokonca aj dnes im „holduje“

7.p.p. Klaudíniová

g

Bola hľadaná policajtmí po celej krajine potom čo sa pri schovávačke ukryla do dodávky ktorá potom odišla

8.p.p. Fieberová

h

Permanentne kradla zeleninu zo školskej záhrady

9.p.p. Silvanová

i

V škole v prírode na nočnom pochode sa náročky s celou skupinou stratila, a keď zistila, že ju hľadajú, učitelia náročky ešte s celou skupinou zostali v lese, aby ich trochu potrápili. Skončilo to pokarhaním triednym učiteľom

Pravda alebo lož?

Čauko, kvízová stránka pokračuje!

Toto bude pre vás ešte ľahšie! Stačí sa rozhodnúť, či je dané tvrdenie pravdivé alebo naopak zavádzajúce. Výsledky nájdete na spodku strany. Dúfam, že sa zabavíte!

1. Najdlhší film trvá až 87 hodín.
2. Samček koníka morského privádza na svet mláďatá, nie samička.
3. Najznámejšie slovo na planéte je Coca-cola, druhé je OK.
4. Oko pštrosa je väčšie ako jeho mozog.
5. V roku 1995 sa potopila japonská loď, lebo na ňu padla žijúca, krava ktorá omylom vypadla z ruského nákladného lietadla.
6. Jediné jedlo, ktoré šváby nezjedia, je uhorka.
7. Zápalky boli vynájdené pred zapaľovačom.
8. Vo Švajčiarsku je trestné zatvoriť hlasno dvere na aute.
9. Delfíny spia z jedným okom otvoreným.
10. Na Aljaške je trestným činom, keď zobudíte medveďa fotografovaním.
11. Žirafy si dokážu čistiť uši vlastným jazykom.
12. Armáda Monaka má menej členov ako národný orchester.
13. Najstarší žiak základnej školy mal 84 rokov.
14. Niektoré dážďovky dokážu zjesť samy seba, keď si nevedia nájsť potravu.
15. Mucha sa dožije iba 14 dní.

Život je plný sklamaní,

hlúpych rozhodnutí,
nezmyselných myšlienok,
sĺz,
prebdených nocí,
no hlavne,
je plný ľudí,
ktorých ešte len
máme možnosť spoznať.

Máme tú jedinečnú príležitosť
na nich naraziť z čista jasna.
A oni majú zas možnosť
zmeniť náš životod základov.
Je už len na nich,
či nám ho zmenia
ku lepšiemu
či horšiemu.

Či nám pred
svojim odchodom
dajú tvrdú lekciiu
alebo
len bez slova odídu,
nevieme.

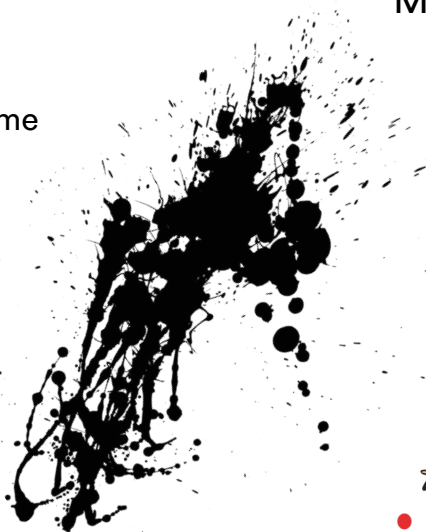
Toto má byť vďaka?
Za všetky tie
stále živé city,
ktoré k nim prechovávame.
Za tú bolesť,
ktorú teraz cítime.
Za tú prázdnotu,
ktorú ešte dlho budeme
v sebe dusiť?

Keď, bez slova
niekto milovaný
zrazu odíde.

To je bolesť.

Pretože
vy viete,
že už sa nevráti.

Adela Martinková

Školský rok?!

Nie je to vôbec vtipné,

Zase sa tu dejú veci divné.

Učiteľka už zuby cerí na každého, čo vytiah-
ne mobil,

Nemá ani čas na to, aby sa dobil.

Ďalšia zas nové cvičenia vymýšľa,
„Prečo?!“ každý z nás zúfalo premýšľa.

Najradšej by sme doma sedeli,

A o škole ani poňatia nemali.

Tá škola sa mi stále zdá hrozivejšia,

A ja sa stále cítim meravejšia.

Ale čo už, bojovať predsa človek musí,

Aj keď nám na hlave dupkom stávajú vlasy.

Začínajú ale aj pekné veci,

Postretávame stále nové dzeci.

Hádam sa aj niečo nové naučíme,

A asi sa pri tom aj dosť zapotíme.

Nuž čaká nás už nový školský rok,

Možno sa bude ťahať ako slizký mlok.

Profesorky vypnú bok,

Veruže to bude ťažký rok.

Tamara Schmidtová

ČASŤ 1

Ľudia ma nesledujú, keď skáčem do výšky, ale keď padám, som školská atrakcia. „Úbohý kvet, snáď ti už opadli všetky lupene!!“ ozýval sa detský smiech. Utekám pred hanbou, pred vlastným snom postaviť sa ohňu a pozrieť mu priamo do očí. Stať sa novým človekom, ktorý neuteká zakaždým, keď vidí, čo je skutočná nespravodlivosť. Šípy z každej strany priamo mierené do srdca. Každý krok, ktorý ešte zvládnem, je mojou výhrou. Útok nejde zvrtnúť, tak sa obraňujem lupeňmi, ktoré mi pomáhajú k prežitiu. Ale ani tie nevydržia dlho. Nič netrvá večne. Možno to skončí a ja budem voľná, možno mi niekto podá ruku a pomôže mi zasa chodiť.

Prechádzam prázdnu chodbou, počuť len môj vlastný dych. Žiadny smiech detí, žiadne posmešky smerujúce ku mne. Len ja sama, sledujúca všetky strany, niečo tu neseď. „Hej! Čo tu ešte robíš? Je stretnutie v školskej telocvični, ponáhľaj sa! Nikto na teba čakať nebude!“ vykrikoval na mňa učiteľ. Nikam som nešla, len som utiekla na záchody, kebyže tam prídem, bude to len horšie. Zbalila som sa do kľbka a sústredila som sa na slzy, ktoré stekali z mojich očí. Na to ako sa ukrývam, by mi moja ochranná hviezda povedala, že sa to dá aj inak, dá sa pozrieť svetu do očí, síce tam nečaká nič dobré, ale ľudia vidia, že si silný človek. Chýbajú mi jej slová, teraz je uväznená v objatí Boha a ja sa k nej dostať neviem. Všetko by s ňou bolo jednoduchšie, svet by išiel správnym smerom a ja by som stála. Ale teraz nemám nikoho, kto by mi ukázal smer. Tak cúvam naspäť.

Niektor otvoril dvere. Zadržala som dych, slzy mi prudko stekali po tvári. Tiché kroky sa blížila. Úder blesku ma otriasol. Lupene umierajú, hromy silnejú. Krik a strašidelný smiech. Červená rieka sa vlečie. Kričala som sama na seba, ubližovala som sama sebe, pretože som sa im nedokázala postaviť. Trhala som sa zo strany na stranu. Neuhla som sa ranám, ale snažila som sa utiecť, snažila. Žiadne slová, len smiech, bolo to ako búrka, ktorá nikdy neskončí.

„Hej!! Čo sa tu deje?!“ vykrikoval po nich niekto. Búrka sa utriasla, utiekla a skryla sa za oblaky.

ČASŤ 2

„Ahoj zlatko!“ vykrikla na mňa mama. Prešla som k nej a hodila som sa jej do objatia. Uväznila ma, začala plakať, hladila moje sfarbené líca. Z očí sa jej ronili slová. Darovala som jej pohľad, ktorým som sa snažila povedať, že je všetko v poriadku. Ale nebolo. Len ju nepotrebujem nešťastnú, je jedným z mála ľudí, ktorému sa dá dôverovať. Pobozkala som ju na čelo, mierne sa usmiala a odišla do izby.

Ubité myšlienky mi nedávali význam. Neprítomný pohľad a myšlienky v kraji tmy. Nočné mory nemizli. Boli tri hodiny ráno. Budím sa ako dieťa, ktorému zabíjajú v sne rodičov. Krvavé hodiny nastali. Sen, obraz tvojej mysle, ktorý ti motá hlavu, niečo nezastaviteľné.

Myšlienky prúdia ako jednotlivé slzy. Slzy sú ako kvetiny na lúke či ako hviezdy na oblohe, všetko také krásne, ale niekedy len zrak nepresvedčí.

Môj pohľad padne na žlté tulipány. Ako smrť cez ružové okuliare. Mŕtve, bez jadra, ale zato krásne. Sýta farba slnka, jasná, čistá. Čistá ako túžba po živote či smrti. Preteká v nich krv zlata.

Luna sa skryla za obrazom svetla. Tma a jasné svetlo mesiaca ma už nezachránia. Jediná útecha mojich snov, tma, skrytý strach, zastavené hlasy,...vrátili sa, opäť nabrali sily s príchodom slnka.

Postavím sa pred zrkadlo, hľadím si priamo do očí. Prepaľujem sama seba pohľadom. Moje dlhé hnedé vlasy mi padajú do mojich modrých očí, zázračných po mame, pery ako nakreslené. Ale zato žiť nejde. Sledovať rozhovory ľudí a nemôcť sa pripojiť. Prehltnutý hlas je chybou môjho tela. Už ho nikdy nespoznám.

Zvony už nehrajú, síce hviezdy stále sledujú, ale ich pohľad stráca silu. Život umiera. Ľudskosť zaplnená vírusom nadobúda sily. Svet padá. A čoskoro umrie.

Topánky

Ako malé dievča som milovala rozprávky. A úprimne, teraz keď som staršia, tieto príbehy plné dobrodružstva, kúziel, napätia a romantiky milujem ešte viac. Mojmým snom z detstva bolo zažiť čarovný bálavý večer a cítiť sa ako princezná. Byť oblečená do dych berúcich šiat. Byť obklopená žiarivými svetlami, ochutnať kráľovské dobroty a pretancovať v rytme sladkého valčíka celú noc v náručí pohľadného princa... Ja viem, sny sa dosť líšia od skutočnej reality. To mi ale nezabránilo tešiť sa na venček, ktorý ma v druhom ročníku čakal. Po tradičných prípravách, ako zháňanie dokonalých šiat, vymýšľanie účesu a vizáže, mi zostávala jedna posledná a asi najnáročnejšia úloha: musela som si zaobstarať pohodlné, pekné a primerane vysoké topánky.

Tak som v jeden deň naverbovala moju mamu a išli sme robiť obľúbenú činnosť asi všetkých žien - nakupovať. Ako som už pred tým spomínala, nakupovanie nie je vec ľahká. Opätovne som sa o tom presvedčila na vlastnej koži mojich nôh, ktoré sú podľa posledných zistení veľmi špecifické a nájsť tie správne topánky pre mňa bolo nemožné.

V prvom obchode mi topánky boli veľké a vyzúvala sa mi z nich päta. V druhom obchode ma zas naopak tlačili prsty na nohách. V treťom som si pri kráčaní po pomyslenom móle takmer vyvrtla členok. Mama brala ohľad na môj fyzický aj psychický stav a rázne rozhodla, že si dáme prestávku. V obchodnom centre, v ktorom sme sa nachádzali, ostával ešte jeden jediný obchod, ktorý sme ne navštívili. To bola moja posledná nádej...

Napila som sa osviežujúcej vody a zavlažila saharu v mojich ústach. Voda však nestačila na to, aby zahnila aj môj hlad, únavu, bolesť v chodidlách, stres spôsobený skutočnosťou, že som ešte nemala dokončené všetky domáce úlohy a frustrácia z toho, že som nemala svoje vysnívané topánky. Bola som úplne zúfalá. A práve zúfalstvo ma dohnalo k ľutovaniu seba samej. Začala som sa sťažovať, aké je všetko hrozné a nespravodlivé. Mame som začala vyčítať, že mi s otcom dali zlú genetickú informáciu, nad čím mama iba pregúľala očami. Moje náлады už poznala.

Keď som bola asi v strede môjho strastiplného monológu, zrazu sa mi slová zasekli v hrdle. Nemohla som sa totiž ďalej sťažovať na môj pokazený život, keď som videla...ju. Oproti nám kráčala v tvári pekné dievča s bledou pokožkou a vlasmi farby piesku na pláži. Jej telo žiaľ nebolo úplne zdravé. Od kolien po chodidlá mala nohy chudé a vykrivené do neprirodzeného uhla, takže nedokázala normálne kráčať. Ale predsa len kráčala. Hrdo sa dívala dopredu - ako pravá princezná.

Mne nezostávalo nič iné, iba ju ticho a pokorne sledovať, ako sa stráca v dave ľudí. Prepadli ma výčitky svedomia. Ako som len mohla byť taká nevďačná? Niektorí ľudia v mojom veku nedokážu poriadne chodiť. Iní zas nemajú mamu, s ktorou by mohli ísť nakupovať. Ďalší nemajú príležitosť prežiť krásny večer plný tanca a hudby...

Odvtedy vždy keď si obujem moje topánky, cítim vďačnosť za všetko, čo mám. Aj keď život nie je dokonalý, nemali by sme si nachádzať nové a nové dôvody, ako ho zhoršovať.

YA romancy, na ktoré sa nezabúda

Ak cítiš, že sa potrebuješ ponoriť do trápení niekoho iného, prežiť prvú (alebo druhú) lásku, na ktorú sa nezabúda, pripomenúť si, že raz sa stane niečo, čo všetko zmení, knihy ako *Všetky skvelé miesta*, *Eleanor a Park*, *Vesmír na pleciach*, *My ostatní tu len tak žijeme* či *Dám ti aj slnko* sú niečo, čo na tvojom To-read liste nesmie chýbať. Ak sa dokážeš popasovať aj s angličtinou, určite sa tvoja polička nezaobíde ani bez *Unpredictability of being human* alebo *The problem with forever*. Všetky príbehy rozprávajú o trápeniach modernej doby, o tom, čím si dnešní mladí ľudia prechádzajú, ako sa s tým vysporiadávajú. Autori týchto diel sa neboja dotknúť ani tém psychických porúch či smrti a mladosť v akomkoľvek ponímaní srší z každej jednej vety. Neváhaj sa ponoriť do sveta tínedžerov, prvej lásky a neprebádaných zákutí mysle hlavných hrdinov, ktorí čakajú len na to, aby ti mohli rozpovedať svoju časť príbehu!

Do akých svetov sa uniká

Fantasy je žáner ešte stále neprebádaný, ktorý sa vyvíja úmerne k počtu spisovateľov a čitateľov. Každý prinesie niečo nové, zvláštne a nevidané. Ak si jedným z tých ľudí, ktorí milujú nechať sa unášať úplne odlišným vesmírom a časom, môžem ti odporučiť knihy od Sarah J. Maas – sériu *Trón zo skla* a *Na dvore trňov a ruží*. Aby sme ale zablúdili aj do iných končín ako väčšina dnešných internetových stránok, nemôžeš si nechať ujsť trilógiu *Tearlingu* z pera Eriky Johansenovej! Samozrejme, na tomto zozname nesmie chýbať ani nová dilógia (ktorá by sa dokonca mala rozšíriť!) *Vranej šestky*. Taktiež sem musím nenápadne podstrčiť knihu, ktorá sa pýši tým, že vyšla len tento rok a to *The cruel prince*! Nesmieme však zabudnúť na klasiky tohto žánru ako je *Pán prsteňov* či *Harry Potter*.

Ak si však myslíš, že radšej by si sa stratil vo svete budúcnosti, kde technika ovláda svet a ničí všetko vystavané, nemôžeš – ako inak – zmeškať *Hry o život*, *Divergenciu*,

Zárezy smrti, *Piatu vlnu*, *Labyrint* a mnoho iných!

Autorka ako Victoria Aveyard sa ale nebojí tieto dva na pohľad nezlučiteľné žánre spojiť a vytvoriť nový svet mágie, pokrokových zbraní, intrigánstva a zrád! Ak ťa tento popis čo i len trochu zaujal, *Červená kráľovná* so svojimi pokračovaniami na teba čaká v najbližšej knižnici!

Unavení z modernej doby?

Máš pocit, že 21. storočie nie je nič pre teba? Je ti už zle z nekonečných obrazoviek, trendov, internetových životov, falošných tvárí a klamstiev? Je načase sa ponoriť do minulosti! Rozhodne musíš siahnuť po romantickej *Jane Eyrovej* a oddychovom *Profesorovi* od Charlotte Brontovej, pochmúrnych *Búrlivých výšinách* od Emily Brontovej, vášnivej *Pýche a predsudku* či láskavom *Rozume a cite* alebo aj zamotanej *Emme* od Jane Austenovej. Možno však preferuješ drámu a v tomto prípade na teba William Shakespeare čaká so širokým repertoárom svojich hier. Ak sa ale nebojíš bohatých opisov a starovekého Egypta, Mika Waltari je tu pre teba aj s *Egyptanom Sinuhe*!

Dúfam, že ťa aspoň jeden názov, jeden príbeh, jedna kniha zaujala. Všetky sú naozaj úžasné, a stoja za čas, ktorý im ktokoľvek daruje. Ak sa ale ešte stále nevieš rozhodnúť, neboj sa navštíviť goodreads.com alebo databazeknih.cz – tieto dve stránky ti poradia určite lepšie ako ja. Ak si si však predsa i len niečo vybral, som neskutočne rada, že som sa ti trafila do vkusu. Nech sa nakoniec ale rozhodneš pre ktorékoľvek dielo z akéhokoľvek dôvodu, dúfam, že si ho užiješ tak, ako to len ide, a nezabudneš na ten svet ani postavy!

Martina Rajecová

Möchtest du dein Deutsch verbessern?

Bitte schön! Hier ein paar Tipps:

Schau dir die Fernsehserie „Dark“ an!

Wenn ihr das Fernsehen liebt und dabei auch Deutsch lernen möchtet, ist „Dark“ eine ideale Fernsehserie für euch. Die Geschichte spielt sich in einer fiktiven deutschen Stadt Winden ab, in der zwei Kinder verschwinden. Es würde wahrscheinlich diese interessieren, die Thriller und Sci-fi Filme mögen, weil es da auch um Zeitreise geht. Es ist wirklich eine gute Möglichkeit, unsere Deutschkenntnisse zu verbessern und viel

Nina Jakubiková

Nimm an einem Wettbewerb teil!

Letztes Jahr habe ich und mit meinen drei Mitschülern an einem Wettbewerb teilgenommen. Das Ziel war eine Schauspielgeschichte zu schreiben und einen Trailer dazu zu filmen. Es hat sich gelohnt, wir haben den Hauptgewinn erreicht und 100,- EUR gewonnen. Wir freuen uns auf folgende Wettbewerbe in diesem Jahr.

Veronika Paracková

Lies ein Buch aus der deutschen Bibliothek

Nur Wenige wissen davon, dass es an unserer Schule eine Bibliothek mit deutschen Büchern gibt. Hiermit möchte ich euch darauf aufmerksam machen, dass ihr euch diese Bücher jederzeit leihen könnt! Ihr müsst nur eure Deutschlehrer nach dem Schlüssel fragen. In der Bibliothek gibt es Bücher nicht nur für Anfänger sondern auch Fortgeschrittene. Ich habe bereits ein Buch mit dem Titel „ZebraLand“ gelesen und es hat mir sehr gefallen. Derzeit lese ich „Herz, klopf!“ und dieses kann ich euch auch empfehlen.

Kristína Vanková

Besuche Deutschland oder Österreich

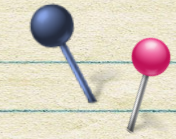
München

München ist wirklich eine wunderschöne Stadt. Überall gibt es schöne Natur, saubere Straßen und vor allem wunderbare Architektur. Ihr könntet zum Beispiel das Neue Pinakothek Museum besuchen. Dort gibt es Kunstwerke von verschiedenen Künstlern

Wien

Die Hauptstadt von Österreich ist perfekt für einen Tagesausflug geeignet. In Wien warten auf dich nämlich spannende Attraktionen: das Schloss Schönbrunn mit dem Zoo, Hofburg - die Winterresidenz der Habsburger, der bekannte Vergnügungspark im Prater, viele herrliche Bauwerke, zum Beispiel Stephansdom oder Hundertwasserhaus.

Laura Gashi, Naty Klepochová

English

News

Young talents

At the end of May, I went to Prague to take the prize I had been awarded in the English Writing Competition. The whole ceremony, held in Clementine, Prague, in the Mirror Chapel, was in a peaceful and pleasant atmosphere. We could hear the jury members, each of whom prepared a few words about how he perceived this year's works. I will remember this experience for a long time and I will definitely mention it as one of those pleasant ones.

Light up the world

...“Get up,” she’s telling you kindly. It seems to you that she doesn’t want to hurt you, though it’s unimportant. There’s nothing left in you, nothing that deserves to be saved, nothing that *can* be saved. “Get up,” she’s repeating.

You don’t have the strength, not a thing that’s living in you. You’ve run away like a coward because that’s what you are, you’ve been listening to the truth dwelling in you for the whole time, the truth you have known and still, you didn’t want to admit...

By Martina Rajecova

READ MORE ON THE SECOND FLOOR

Don't you know what to wear? What is in?

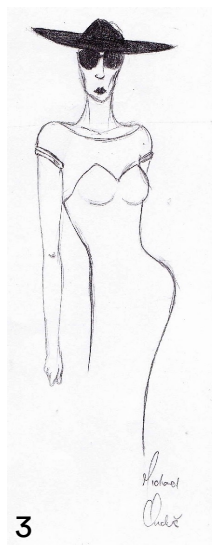
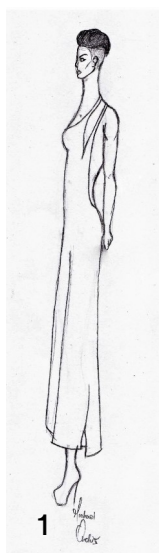
1st piece-(military jacket) — Knee-lenght jacket inspired by vintage looks of military troops back in 1940s

2nd piece-(dress-side view)— Ankle-lenght dress suitable for any special occasion which requiers slightly formal look

3rd piece-(dress-front view) — Tight dress that emphasises womens' hips

By Michal Onduš

Dear students,

We are looking forward to meeting you in the new school year and we are happily presenting you the upcoming events.

Spelling Bee

Nice Words – our school competition for prose and poetry lovers.

English Olympics

Shakespeare Memorial

Young Guide in Bratislava

Exploring Great Britain

Europe at School competition

International E- twinning projects

Theatre performances, native speakers meetings and more

For more information watch our NEWS board on the second floor

We hope we will all enjoy a lot of fun while learning English

Your English teachers Alexandra, Barbora 2x, Darina, Elena, Mia, Natália, Veronika

E-twinning projects

we did the previous school year

The name of the project: Fairy recipes

Who participated: PRIMA A and the students from The Czech Republic, Spain and Poland

What the project was about: This short time project combines recipes and stories. Students from partner schools created stories in which a recipe was mentioned. Then we created the presentations with the recipe with ingredients and instructions.

READ a short extract from our stories: **The mysterious fridge (thriller)**

Main characters: Mr. Sausage, old milk, smelly lettuce, fat Hugo, crazy rotten eggs

Once upon a time there was a fridge. That fridge was rare, because the food in the fridge was the most rotten in the whole world. So this is the story how someone stole the salami.

"Mr. Sausage! Mr. Sausage! Where are you?!" shouted the smelly lettuce. "I'm right here. Don't panic." said Mr. Sausage, "What do you want from me this time?" "I can't find my best friend salami!!!!" Mr. Sausage just said: "I don't know..." The lettuce started to cry. But suddenly ...

READ MORE ON THE NOTICE BOARD on the second floor

The name of the project A Bridge Across EUROPE :

Who participated: Kvarta A

Using various e-tools as VOKI, LUNAPIC, PADLET etc. we introduced ourselves and top Slovak castles to our partner students from Greece , Italy and Spain and also learned about interesting historical places in their countries.

What did you say about reading the previous year?

Kvarta and Sexta students 2017/2018

It is a great idea. I think that I can speak English but I still have some problems with grammar. Reading helps me a lot with it.

I like that I can choose a book for reading and learn some new words or get new ideas. It is a chance to read more.

I have learnt a lot and will be glad to do it again next year.

It is a good idea, fine way to learn new words and an easy way to get good mark.

Since I like English and books I didn't mind it. I would read them anyway.

I didn't like it because I don't have time to read books generally.

Kaviareň Štefánka

Poslednú jeseň celkom v tichosti uplynulo okružle 120. výročie založenia kaviarne Štefánia, ktorá bola najmä v 1. polovici minulého storočia vlajkovou loďou vysokej úrovne bratislavského pohostinstva. Do povedomia sa zapísala hlavne ako podnik rodiny Hackenbergerovcov, veď ju vlastnili vyše 40 rokov a vycizelovali na najvyššiu úroveň. Táto etapa jej histórie je pomerne vyčerpávajúco spracovaná v knihe [Legenda na rohu \(2012\)](#). Už menej sa vie o jej prvopočiatkoch i intrigách, sprevádzajúcich boj o jej prevádzkovanie.

Štefánka vznikla koncom 19. storočia, teda v dobe, keď si populárny boom vyžadoval stavbu nových domov či dokonca štvrtí. Stavalo sa ďaleko za bývalými mestskými hradbami v miestach, kde sa dovtedy rozprestierali len staré majere a vinohrady. Okrem robotníckych kolónií vznikali aj elegantné nájomné domy, ktoré si vo vtedy populárnom neoslohovom či eklektickom slohu dali stavať majetnejší Bratislavčania. Nezriedka časť domu vyhradili pre prevádzky rôzneho druhu, aby si prenájmom priestorov zvýšili príjmy. Tak to vymyslela aj grófka Irma

Erdődyová, ktorá kúpila veľkú parcelu na náro-

ží Štefániinej cesty (dnes Štefánikovej ulice) a Grassalkovichovho (dnes Hodžovho) námestia a v roku 1896 tam začala stavať dvojposchodový nájomný dom. Keď projektant a súčasne staviteľ Alexander Feigler odovzdal na stavebnom úrade magistrátu jeho plány, dobová tlač neskrývala nadšenie: „**Novostavba bude elegantný, v modernom renesančnom štýle postavený objekt... (...) Novostavba grófky Irmy Erdődyovej bude, ako už bolo spomenuté, pôvabná budova, na prízemí ktorej bude postavená a zriadená kaviareň.**“

Už o rok bola neorenesančná budova skolaudovaná a lákala nielen svojimi priestranými nájomnými bytmi, ale i polohou: nachádzala sa síce na periférii mesta, no v miestach, ktoré sa v nasledujúcich rokoch mali najväčší rozvinúť a zaľudniť. O prenájom priestorov kaviarne na prízemí bol iste veľký záujem, no najúspešnejšia bola u nás relatívne neznáma kaviarnička Rosa Dresdnerová (Dresdner). Tá už koncom októbra 1897 ohlásila na príslušnom živnostenskom úrade svoju živnosť a po necelom mesiaci priprav sa

14. novembra objavil v novinách Nyugatmagyarországi Híradó inzerát s týmto textom:

„**Otvorenie kaviarne. Kaviareň Štefánia, pekná a nového vzhľadu, na rohu Štefániinej ulice a Palisád, otvorí sa dnes, v nedeľu 14. novembra o 12. hod. Popri výbornej káve a iných kaviarenských nápojoch bude postarané aj o fľaškové pivo z plzenského meštianskeho pivovaru, ako aj o biele a červené víno z tých najlepších pivníc. Ctenému publiku budú k dispozícii rôzne tuzemské i zahraničné noviny, dámskemu publiku aj módné časopisy. Ako mimoriadnu špecialitu ponúkam anglické raňajky, ktoré som servírovala aj v tatranských kúpeľoch a ktoré som pripravovala mnoho rokov. Vo všeobecnosti sa všetko moje úsilie sústreďí na to, aby som ctenému panstvu ponúkla to najlepšie. Na vašu srdečnú návštevu tešiaca sa Dresdner R., kaviarnička.**“

Nedeľa 14. novembra 1897 je tak skutočným dňom otvorenia Kaviarne Štefánia (Café Stefania, Štefánia-kávéház). Z inzerátu ďalej vyplýva, že svoj názov, odvodený od princeznej Štefanie, niesla už od svojho založenia a nie až od jej prevzatia Hackenbergerovcami, ako vraví obľúbená mestská legenda. Napriek tomu, že Rosa Dresdner viedla kaviareň iba necelý rok, išlo zrejme o skúsenú kaviarničku s bohatou praxou (ako napokon v inzeráte sama uvádzala), ktorá položila jej pevné základy.

Už 1. augusta 1898 prevzal od Rosy Dresdner kaviareň Carl Biringer a popri bežnom štandarde zavie-

dol viaceré novinky (predovšetkým biliardové stoly), ktoré mali zvýšiť prestíž a komfort návštevníkov i prilákať širšiu klientelu. Tak to aspoň s hrdosťou uviedol v denníku Pressburger Zeitung:

„Oznam o prevzatí. Najoddanejší dolupodpísaný má týmto česť oznámiť, že 1. augusta t. r. kúpou prevzal obľúbenú „Kaviareň Štefánia“ na rohu Palisád a Štefániinej cesty a ďalej ju bude viesť pod vlastným menom. Zatiaľ čo žiadam, aby sa predošlá správa vzala na žičlivé vedomie, dovoľujem si ešte zvlášť poznamenať, že som mobiliár doplnil inštaláciou 3 nových seiffertovských biliardov s najnovším systémom a umelecky stvárnenými mantinelmi a že sa zo všetkých síl vynasnažím uspokojiť ctené publikum prostredníctvom starostlivej obsluhy, znamenitej kvality celej ponuky, bohatého výberu tlače a i. Týmto zdvorilo pozývam na návštevu odteraz mne patriacej „Kaviarne Štefánia“ a ostávam so všetkou úctou Carl Biringer kaviarnik.“

Inzerát je pozoruhodný tým, že hovorí o „obľúbenej Kaviarni Štefánia“, z čoho je zrejmé, že už krátko po otvorení museli jej sympatie u bratislavského publika akcelerovať. Ani Biringer kaviareň dlho nevedol. Opäť už o necelý rok sa ňou mohol pýšiť jej tretí majiteľ Mathias Mezey (Mezei), ktorý ju po rozsiahlej rekonštrukcii otvoril 9. júla 1899 a vlastnil takmer 5 rokov.

Pod Mezeyovým vedením jej úroveň ešte vzrástla, veď napr. v roku 1900 sa v Pressburger Zeitung objavil pochvalný článok: „Majiteľ je schopný obchodník. Nestará sa len o prvotriednu obsluhu hostí, ale snaží sa vytvoriť aj čo najpríjemnejšiu atmosféru v modernom interiéri. Kaviarnik Mezey dal nedávno renovovať celú kaviareň vrátane krytej verandy. Vnútrajšok dekorujú nádherné zrkadlá, tapety, parkety a pekný nábytok. Elegancia ju zaraďuje medzi špičkové kaviarne Prešporka.“

Prosperujúca kaviareň bola tŕňom v oku konkurencii. Preto zosnovala plán, ako o ňu Mezeya pripraviť. Vo februári 1904 sa prevalila aféra, keď denník Westungarischer Grenzbote priniesol rozsiahly článok o škandalózných praktikách v Kaviarni Štefánia. Podľa neho pán kaviarnik prostredníctvom falošných záznamov okráda svojich zamestnancov a vo svojom podniku trpí i ďalšie nemravné a zakázané správanie, z ktorého má materiálny prospech, preto bolo na neho dokonca podané trestné oznámenie. Mezeyova odpoveď na seba nenechala dlho čakať, na stránkach týždenníka Pressburger Presse poukázal na absurdnosť obvinení a naopak pohrozil právnymi krokmi voči širitelom ohovárania.

Trestným oznámením na Mezeya sa zaoberali príslušné orgány, no vyšetrovaním sa nič nedokázalo a oznámenie bolo stiahnuté. Napriek tomu sa do prípadu vložila prokuratúra, nariadila vo vyšetrovaní pokračovať a rozšíriť ho aj o údaje spomínané v inkriminovanom článku a dokonca i o Mezeyovu minulosť. Až po dvoch mesiacoch prokuratúra vyšetrovanie zastavila a Mezeyovo meno definitívne očistila. Pressburger Presse 2. mája 1904 uviedli, že toto hĺbkové vyšetrovanie „bezpečne dokázalo, že išlo o neopodstatnené obvinenia, založené sčasti na omyle, sčasti na nevraživosti“ a že „je všeobecne známe, že túto štvanicu na Mezeya zaranžovali tmári, ktorí zneužili dobrú vieru váženého denníka (Westungarischer Grenzbote, pozn. JV), aby prostredníctvom ohováračiek zničili existenciu horlivého mešťana, sledujúc vlastné sebecké účely a pritom ostali ako praví „hrdinovia“ v temnom úzadí, odkiaľ je nemožné priviesť ich na zodpovednosť.“ Identitu šedých eminencií, ťahajúcich z úzadia za nitky, noviny neuviedli.

Možno sa len domnievať, že napriek priaznivému uzavretiu prípadu mala aféra na povest kaviarne zdrvivý dopad a Mezey, znechutený podpásovými údermi, ju napokon musel predať. Už 30. júla 1904 ju prevzala rodina Hackenberger, keď ju skúsený Karl kúpil pre svojho mladého syna Bélu. Je potrebné dodať, že až do jej konfiškácie v roku 1945 spravili pre jej rozvoj maximum a definitívne ju etablovali medzi symboly príjemnej minulosti Bratislavy. Tam ostáva napriek všetkým ďalším peripetiám až dodnes.

Na biológii:

„Z čoho sa skladá mozog?“

„z vody!“

„Možno tak tvoj!“

Na geografii:

„V Afrike sa pestuje káva a kakao.“

„Aj granko?“

Na občianskej:

„Robte si ťaháky, ale už budte ticho.“

Na biológii:

„Akú funkciu má táto časť rastliny?“

„Vedie H₂O a vodu do listov“

Na geografii:

„Vie niekto niečo o Yellowstone?“

„Býva tam medvedík Jogi“

Na matematike:

„Prečo s ním nechceš sedieť?“

„Nebudem mať od koho odpisovať!“

Na slovenčine:

„sliepky v tejto triede majú mužské pohlavie!“

Na biológii:

„Akú funkciu má táto časť rastliny?“

„Vedie H₂O a vodu do listov“

Kabinet informatiky pripravuje:

Ročníkové
projekty (2. r.)

Robo adventure

Robo Adventure

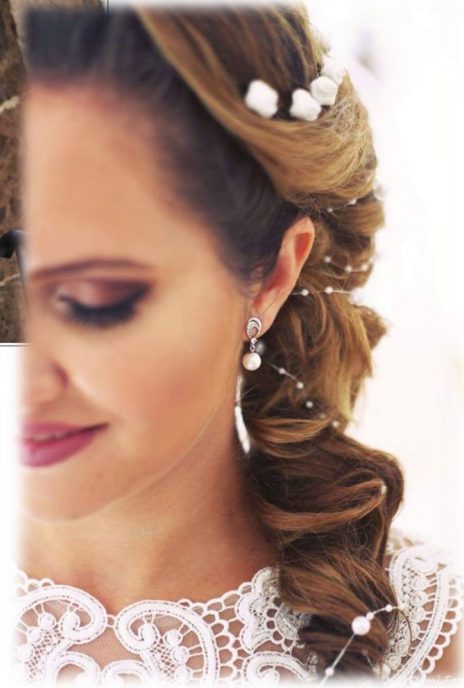

Súťaže: iHra, Špongia, iBobor...

Priradiť meno k správnej neveste :)

A) Štefanovská

B) Krajňáková

Redakčná rada:

Mgr. I. Dian, Mgr. B. Nádler, RNDr. M. Tisovská, Mgr. E. Verešová, M. Kalinová, Mgr. K. Sedmáková, Mgr. B. Belobradová

V. Paracková, D. Balková, T. Schmidtová, N. Jakubíková, T. Kaňuchová, S. Mačurová, J. Haverla, A. Štrba, M. Onduš, M. Rajecová, V. Káľavská

Koordinátorka redakčnej rady: PhDr. N. Zajačková

Jazyková korektúra: Mgr. D. Mjartanová

Technický a grafický redaktor: V. Hrčka

Obrázky: www.pixabay.com

Vaše príspevky sú vítané. S príspevkami a otázkami na túto tému sa s dôverou obráťte na koordinátorku RR.

www.gln.sk

Martin Kukučín

1860 – 1928

writer, dramaturge,
doctor

spisovateľ, dramaturg,
lekár

Margita Figuli

1909 – 1995

writer

spisovateľka

Ladislav HANUS

1907 – 1994

philosopher, theologian,
culturologist

filozof, teológ,
kulturológ

profesor

redaktor,

SLOVAKIA

Significant Personalities and Historic Events
in the UNESCO Calendar of Anniversaries since 1996

SLOVENSKO

významné osobnosti a udalosti
v kalendári výročí UNESCO od roku 1996

Slovak Commission
for United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

MINISTRY
OF FOREIGN
AND EUROPEAN AFFAIRS
OF THE SLOVAK REPUBLIC

Produced by the Department of Cultural Diplomacy
of the Ministry of Foreign and European Affairs
of the Slovak Republic in cooperation with
the Ministry of Culture of the Slovak Republic,
Slovak Commission for UNESCO and Permanent
Delegation of the Slovak Republic to UNESCO

Prípravil Odbor kultúrnej diplomacie Ministerstva
zahraničných vecí a európskych záležitostí SR
v spolupráci s Ministerstvom kultúry SR,
Slovenskou komisiou pre UNESCO
a Slovenskou delegáciou SR pri UNESCO

Domini Tatarka
Margita Figuli
Ladislav Hanus
Ján Pávek
Juraj Láni
Edmund Pascha
Juraj Láni
Anton Bernolák
Ioannes Kupežky
Maurus
† ♀ ♂

Jozef Miloslav

HURBAN

1817 – 1888

politician, ideologist,
writer

politik, ideológ,
spisovateľ

Juraj LÁNI

1646 – 1701

writer, poet,
traveller

spisovateľ, básnik,
cestovateľ

Dominik TATARKA

1913 – 1989

writer, journalist,
essayist, translator

spisovateľ, novinár,
esejista, prekladateľ